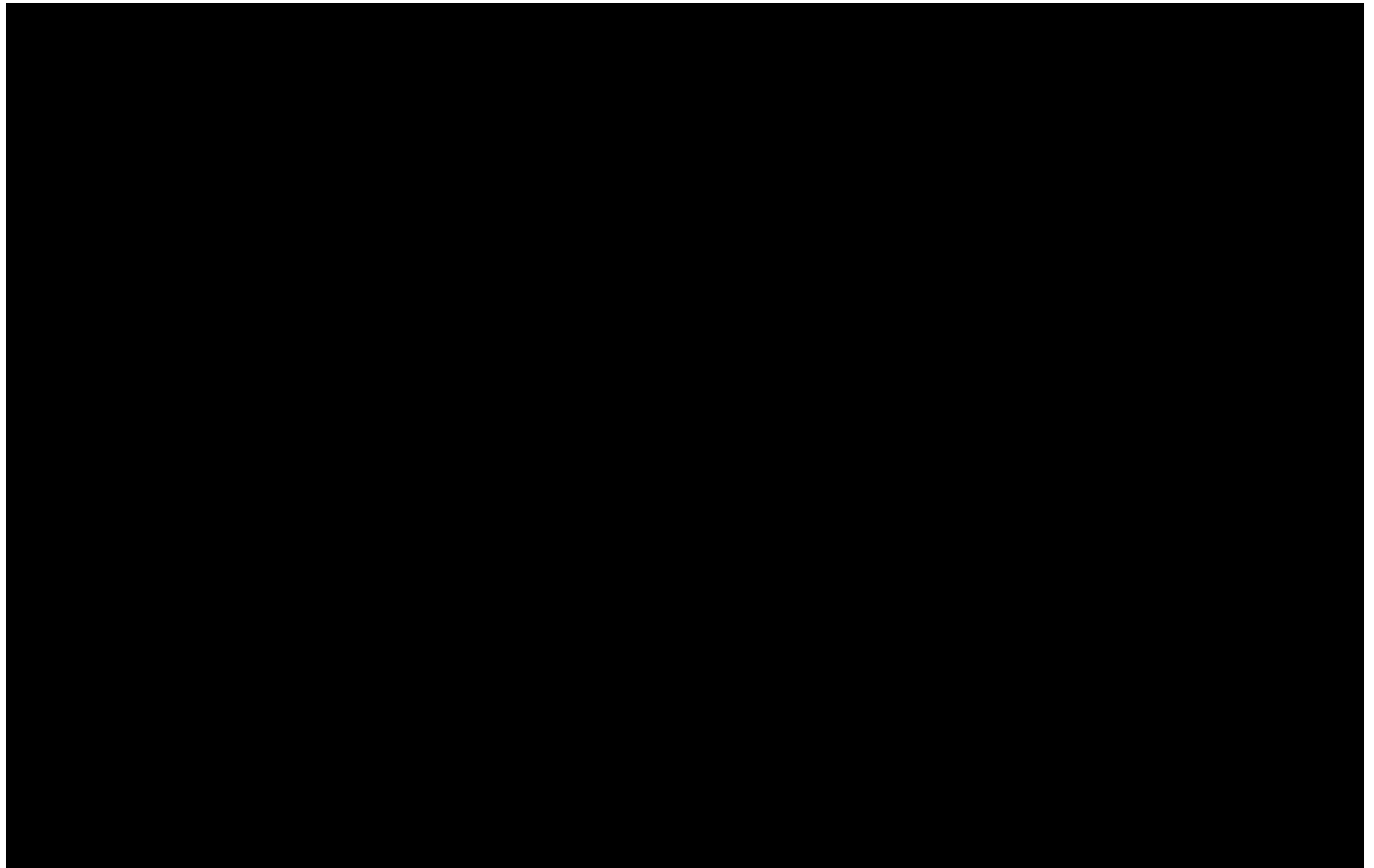

Més que un lloc on viure, una llar

Comptar amb una llar digna és un dret universal difícil d'assolir per als joves que vénen d'altres països a la recerca d'un futur millor

03 abril, 2017 - ESGLÉSIA DE BARCELONA

El Pis de Joves de l'Hospitalet és un projecte de Càritas Diocesana de Barcelona que ofereix una llar a joves migrants en situació de vulnerabilitat social i sense una xarxa familiar. Se'ls dóna suport a la reorientació de la seva situació i potenciant la seva autonomia. L'espai compta amb un acompanyament professional per aconseguir la reinserció laboral i social dels joves.

Arribem al pis de Càritas ubicat a l'Hospitalet de Llobregat. Els nois se'ns presenten tímids i emocionats, ja que tenen l'oportunitat d'explicar-nos les seves històries i experiències. El

projecte acull a quatre joves del Marroc que tenen entre 20 i 25 anys. Cap d'ells té família a Espanya, però han trobat una llar en aquest pis.

En Hassan fa cinc anys que és al pis i assegura que aquest projecte va canviar la meua vida i m'ha donat moltes oportunitats. Quan vaig arribar aquí estava en una situació irregular, indica. Amb el suport de Càritas, en Hassan ha aconseguit obtenir la residència espanyola i un permís de treball.

En Mhhammad és el jove que més temps porta al pis. Ens explica que el projecte l'ha ajudat a aixecar-se cada matí i que li ha canviat la vida. Càritas ens ha ajudat molt, cada dia penso en l'oportunitat que se'ns ha brindat, diu.

En Rachid ens pregunta si preferim parlar en català o castellà, ja que està molt content de conèixer i poder utilitzar els dos idiomes per igual. En Rachid destaca la confiança, el respecte i la tranquil·litat de comptar amb un lloc on viure. Tots tenen una bona relació i convivència, i entre rialles i bromes ens adonem que més que companys són una família.

Al cap d'una estona arriba en Youssef, que estudia un curs d'atenció al client. En Youssef fa tres setmanes que viu al pis, i quan li preguntem sobre la seva valoració no pot amagar l'alegria d'estar en un lloc segur, ja que igual que els altres nois va viure en centres de menors, albergs i cases de coneguts.

Paper de pare i germà gran

En Rubén, l'educador social, acompanya als nois i comparteix les seves vivències, ja que la relació amb ells és molt bona gràcies a l'ambient familiar i amigable, diu. Els visita tres dies a la setmana per donar-los suport en qualsevol circumstància que es presenti. L'objectiu és que no afrontin les situacions sols. Els hi dono suport en la tramitació de recursos com, per exemple, l'obtenció d'algun document. Sobre en Rubén, els nois expliquen que sempre ens dóna consells. Si necessitem qualsevol cosa, ell ens ajuda, i podem explicar-li coses que no podríem explicar a altres persones.

Després de 4 anys portant el projecte, en Rubén afirma que l'evolució dels nois és impecable.

Es nota un canvi important pel que fa a coneixement del país, de la seva situació, d hàbits, aspectes del dia a dia, situació legal i també de salut. Els nois han viscut situacions molt complicades, i ser aquí els garanteix una alimentació correcta i un espai cuidat; ns i tot tenen millor aspecte , exposa.

En Rubén a rma que el seu paper és el de pare i germà gran, ja que ha d impartir coneixements i ser un company per a ells, però també ha d imposar regles i normes.

En preguntar-los sobre el seu futur, els joves asseguren que el seu major desig és trobar feina i obtenir els papers per treballar de forma legal. En Hassan ens sorprèn amb la seva resposta: jo vull ajudar a altres persones que ho passen malament. És la meva manera de tornar l ajuda que he rebut , explica.

En Rubén s acomiada de nosaltres amb un missatge pels nois. Espero que tinguin una oportunitat, l oportunitat que es mereixen. El seu esforç tindrà recompensa , conclou.